

ството му са качеше на единъ миллионъ доллары; езже есть сказуемо двайсет и петь миллиона наши грошове. Ако искашъ, читателю, да научишъ какъ ви сѫ были тѣзи банкротства, описвамъ ти по-следнето, и отъ него ще сѫдишъ и за другыть. Като бѣше купилъ за тройсет и шесть миллиона грошеве солено месо проводи го въ Ню-Йоркъ, и подирь единъ мѣсецъ извѣсти на заемодавцытъ си, че, понеже предпрѣятіето му несполучило съ-стояніето му ся развали и имъ предлагаше пять-десетъ за сто. Единъ обаче отъ заемодавцытъ като подозрѣващъ думытъ му потегли го на сѫ-довището. Тогасъ Самуилъ Буттерфлай, който бѣ-ше продалъ сичкытъ си имущество, като са пред-стави предъ трибуналъ, издигнж си очитъ къмъ небето и съсъ умилиленъ гласъ увѣри, какъ че като дава пятьдесетъ за сто остава безъ пищо. Какво да стори заемодавецътъ! пріема предлагае-мытъ и дава исплатителенъ записъ. На другийтъ день почтенныйтъ Буттерфлай отваря си дугени и никой несмѣе да го укори за вчераинното му клетворестжванье. На сѣко друго мѣсто ще го считахъ за безчестенъ лъжецъ, но въ Сиото сич-кытъ завидѣхъ на щастіето и на опытностъ-та му. Бѣше обаче той добръ супругъ, добръ баща, и благочестивъ посѣтителъ на църквите, слушаше сѣкога съ най съкрущено сърце литургіята на Ме-тодистытъ. И толкози бѣше интриганъ щото из-върши да са избере кметъ на Сиото-Тоунъ и